

Svar (5/2 04)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Mærkning af fødevarer med oprindelse er et EU-harmoniseret retsområde, og et generelt mærkningskrav vil derfor kræve en fællesskabsbeslutning.

Ifølge handelsnormerne for fjerkrækød, der omfatter alt fersk, frosset og dybfrosset fjerkrækød (dvs. ikke tilberedt kød eller kødprodukter) skal færdigpakkede varer forsynes med angivelse af oprindelse, når der er tale om fjerkrækød importeret fra tredjelande. Det skal bemærkes, at der nu er gennemført importrestriktioner for fjerkrækød fra Thailand, der ikke er varmebehandlet.

For færdigpakkede fødevarer gælder mærkningsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, med senere ændringer), som harmoniserer de generelle mærkningsregler for fødevarer i fællesskabet. Direktivet er implementeret i den danske mærkningsbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 530 af 18. juli 2003 om mærkning m.v. af fødevarer). For sammensatte produkter, f.eks. færdigretter, betyder reglerne, at der ikke er krav om oprindelsesangivelse for de enkelte ingredienser, som indgår i det sammensatte produkt.

Det skal bemærkes at, reglerne ikke begrænser producenter muligheden for frivilligt at mærke med oplysninger, som ligger ud over mærkningsdirektivets krav. Producenterne kan derfor frivilligt under hensyntagen til vildlednings- og anprisningsbestemmelserne og eventuelle handelsnormer anvende yderligere mærkning.

Som det fremgår af ovenstående fastsættes reglerne om mærkning af fødevarer altovervejende inden for rammerne af EU-samarbejdet, hvor Fødevareministeriet vil fortsætte arbejdet for en forbedring af reglerne for mærkning. Fødevareministeriet arbejder bl.a. for, at mærkningsreglerne vedrørende fødevarernes oprindelse styrkes, som det nu er gjort for oksekød og fisk.

Spm. nr. S 1695

Til justitsministeren (21/1 04) af:

Sandy Brinck (S):

»Hvordan får ministeren svarene på spørgsmål nr. S 1407 og S 1408 til at hænge sammen?«

Begrundelse

I svaret på spørgsmål nr. S 1407 redegør ministeren for den såkaldte Glostrupmodel, som tilsiger, at efterforskning ikke beror på forurettedes anmeldelse, mens dette i svaret på spørgsmål nr. S 1408 og i svaret på spørgsmål nr. S 646 bruges som begrundelse for, at politiet ikke foretager sig noget i den konkrete sag. Spørgeren skal i øvrigt henvises til, at ministeren i sit svar på spørgsmål nr. S 646 selv anfører, at manden havde optrådt voldeligt over for kvinden.

Svar (4/2 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Den omtalte besvarelse af spørgsmål nr. S 1407 indeholder en beskrivelse af de generelle retningslinier for efterforskning af sager om vold i parforhold i Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/2000 af 31. august 2000. Det påpeges bl.a. i disse retningslinier, at det ifølge retsplejelovens § 742, stk. 2, påhviler politiet efter anmeldelse eller af egen drift at iværksætte efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået, og at det derfor ikke alene vil bero på den forurettede, om der fra samfundets side skal gribes ind over for et voldsforhold.

Om tilfælde, hvor politiet tilkaldes i forbindelse med voldsomme stridigheder mellem parterne i et parforhold, anføres endvidere, at den første opgave for politiet vil være at standse eventuelle håndgribeligheder og yde hjælp, hvis nogen er skadet. Det fremhæves, at politiet i sådanne situationer optræder både som mægler og som retshåndhævende myndighed, og at der ved politiets indgriben må tages hensyn til, at politiet ikke optræder på en måde, der er egnet til at optrappe en konflikt mellem parterne.

Hvis det er åbenbart, at den ene af parterne har været udsat for vold begået af den anden – f.eks. som følge af fysiske skader – understreges det, at sagen fra starten skal behandles som en straffesag.